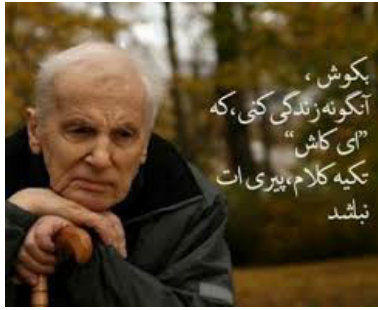

بسم الله الرحمن الرحيم

موضوع: ای کاشهای زندگی

سلام. بعضی فرصتها برای انسان پیش می آید که اگر آنها را غنیمت بشمارد به موفقیت هایی در زندگی نائل میشود. ولی اگر نه، به راحتی از دست بدهد. ممکن است غصه هایی را همراه داشته باشد. میگوید: ای کاش در انتخاب دقت میکردم، ای کاش اون موقع فکرم را خوب بکار میبستم. و کاش و کاش و کاشهای فراوان که هیچ سودی دیگر برایت ندارند

چرا این جور میشود؟ علتش چیست که همه مادر زندگی این کاشها را داریم و درست نمیشود؟ جوابش را خود شما هم میدانید و الان هم بیان کردم و آن اینکه چرا فکرم را خوب بکار نمیستیم؟ بله فکر کردن. نعمتی که خداوند به ما عطا کرده تا بتوانیم به وسیله آن مسیر را انتخاب کنیم یک حدیث زیبا از پیامبر رحمت حضرت محمد (ص) هست که میفرمایند: **لَنْ لِرَبِّكُمْ فِي أَيَّامِ نَهْرِكُمْ تَقَحَاتٍ إِلَّا فَتَعَرَّضُوا لَهَا لَعَلَّهٗ أَنْ يَصِيَّبَكُمْ تَقَحَّةً مِنْهَا فَلَا تَشْقَوْنَ بَعْدَهَا أَبَدًا** (همانند روزهای زندگی شما یک نسیم های الهی هست که آگاه باشید و خود را در معرض آنها قرار دهید باشد که یک نسیمی از آنها به شما بخورد و بعد از آن تا ابد شقاوت مند نباشید)

گفت پیغمبر که نفتح های حق / اندر این ایام می آرد سبق
گوش هوش دارید این اوقات را / در ربانید این چنین نفتح را
نفعه ای آمد شما را دید و رفت / هر که را میخواست جان بخشید و رفت
نغمه ای دیگر رسید آگاه باش / تا از این هم وانمانی خواجه باش

(مثنوی معنوی، دفتر اول)

دقت کنید حضرت فرمودند (الا یعنی آگاه باشید و فکر تان را بکار ببندید که اگر چنین نکنید نمیدانید که این فرصت و نسیم هست که میوزد و از دست میدهد بعد حضرت میفرماید بعد از اینکه فکر کردی و فهمیدی این نسیم های الهی هست در مرحله دوم خود را در معرض آنها قرار بده

یک مثالی را خدمتتان عرض میکنم در هوای بهاری در جنگلی داخل یک کلبه چوبی پشت پنجره نشسته اید و به طبیعت زیبا نگاه میکنید و لذت میبرید. در نگاه اول فقط سرسبزی را میبینید ولی یکم که دقت کنید میبینید یک نسیم ملایمی یواش یواش برگهای درختان را به رقص می آورد و صدای دلنشینی را ایجاد میکند. خوب این را دانستیم چه نفعی به - اتان دارد؟ باید از کلبه بیرون بیایی و خود را در معرض آن نسیم بهاری قرار دهی تا شادابی و طرافت و سرزندگی نصیب حالت بشه

پس در هر لحظه زندگیمان با فکر و آگاهی پیش برویم و بعد از کشف فرصت ها خود را داخل آنها بیاندازیم تا بعد ایشمانی نداشته باشیم

راستی نرسیدم ای کاشهای زندگی شما چیست؟ در زمینه شغلی؟ میگوی کاش چند سال پیش فلان شغل را انتخاب نمیکردم و دنبال این شغل نمی آمدم الا ن پشیمانم این شغل اصلا بدردم نمی خورد و درآمدزانیست در زمینه ازدواج؟ میگوی کاش در انتخاب همسرم از اول دقت میکردم و این مشکلات و گرفتاری هایش نمی آمد

در زمینه خطا و اشتباهی که انجام دادی؟ میگوی کاش فلان روز فلان جانی رفتم و چنین اشتباه و گناهی را مرتکب نمیشدم

در زمینه تحصیلی؟ کاش فلان رشته را انتخاب میکردم و الان به موفقیت بیشتری میرسیدم در زمینه دوستی کردن؟ کاش با فلان کس دوست نمیشدم و الان گرفتار گناه و بی بندوباری و اعتیاد نمیشدم

در هر زمینه ای هر کدام از ما فکرمان را با کار نیستیم والان پشیمانیم عزیزان یه نکته ای هم خدمتان عرض کنم و آن اینکه میدونستید یکی از اسم های قیامت یوم الحسرت است

و آن درهم یوم الحسرة

و آنها را بر حذر دار از روز حسرت (مریم 39)

روزی که همه افسوس و حسرت میخورند. کافران و بدکاران بخاطر اعمال بدشان و خوبان هم افسوس میخورند و میگویند کاش اعمال نیک بیشتری انجام میدادیم

پس مواظب باشیم از حسرت وای کاشهای قیامت

خوب حاج آقا فهمیدیم که باید فکرمان را با کار ببندیم مخصوصا اینکه در قیامت هم ای کاش داریم ولی چطور آخه؟ چطور فکر کنیم؟

بنده چند تاره حل خدمت شما عرض میکنم امتحان کنید اگر مفید بود نتیجه دیدید برایم دعا کنید

یک: قبل از هر کاری سعی کنید به خوبی ها و بدی های کار ببینید. به عبارتی عاقب کار را فکر کنید. ببینید چه

چیزی را بدست می آورید؟ و چه چیزی را از دست میدهید؟ چه فوایدی دارد؟ چه مضراتی دارد؟

مولایمان امیرالمومنین علی (ع) میفرماید: من راقب العواقب سلم من النوائب

هر کس در عاقبت کارها دقیق شود و ببیند بشد از گرفتاری ها مصون می ماند

چرا عاقل کند کاری که باز آرد پشیمانی

دوم: مشورت کردن. بعد از آنکه با فکر خودت سنجیدی نوبت به فکر دیگران میرسد یعنی مشورت کردن،

فکر خودت را همراه فکر دیگران کردن، شاید در ذهن شما یک چیزی هست که فکر میکنی خوب است ولی وقتی با دیگران در میان میگذاری میبینی عجب! اشتباه فکر میکردی و جنبه های دیگر را ندیده بودی.

امام علی (ع) میفرماید: کسی که خود را بی کنده لاک گردد و هر که با مردمان مشورت کند در عقل آنان شریک شود.

البته مشورت کردن هم شرایطی دارد که باید با کسی مشورت کنی که خود متخصص در آن باشد و از آن سردر بیاید. مثلا از یک بقال نمی توانی مسائل تخصصی فقهی را بپرسی، متخصص فقه عالم و مجتهد هست.

با کسی مشورت کن که خود عاقل باشد و بتواند خوب و بد را از هم تشخیص دهد

امام علی (ع) میفرماید: در مشورت خود سه کس را راه مده، 1- بخیل را، که تو را از بخشندگی منحرف میکند و از فقر میترساند، 2- و ترسورا، که سبب سست شدن تو در کارها میشود، 3- حریص را، که حرص و آز را به ناحق در نظر تو می آراید.

سوم: عزم و اراده است. بعد از آنکه فکر کردی و خوب و بد را تشخیص دادی و با دیگران مشورت کردی و راه

و مسیر را پیدا کردی خوب چیکار کنیم؟ بنشینیم؟ نه، باید اراده را جمع کنیم و طبق آن عمل کنیم و هرمانعی که بر سر راهمان باشد را برداریم، مثل خجالت کشیدن و تعارفات و (بله گفتن هایی که از روی ترس و خجالت و... به

کسانی که راههای اشتباه را طی میکنند)

امام علی (ع) میفرماید: اذا اقترن العزم بالجزم كملت السعادة

هرگاه اراده با دوراندیشی همراه گردد سعادت و نیک بختی کامل شود

امید است این نوشته راهی به سوی سعادت بگشاید و مسیر حق را بپیماییم

حاج علی الهی منش، 95/11/26، قم المقدسه

@hajalielahimanesh